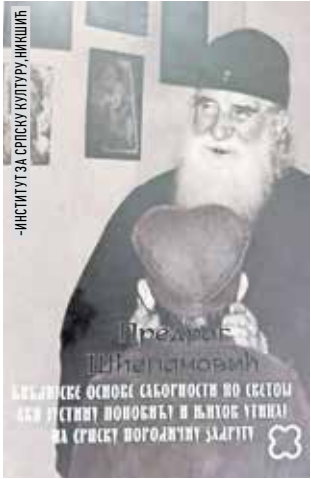
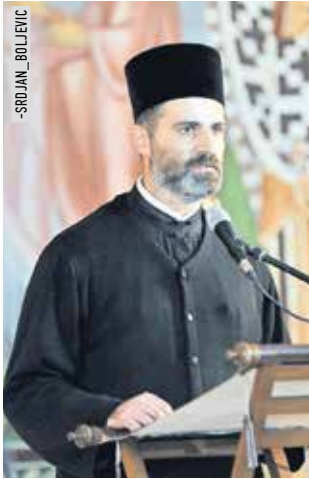

МР ПРЕДРАГ ШЋЕПАНОВИЋ ОБЈАВИО КЊИГУ У ИЗДАЊУ ИНСТИТУТА ЗА СРПСКУ КУЛТУРУ ИЗ НИКШИЋА

Насловница књиге

Предраг Шћепановић

Саборност Цркве и породице

Књига протојереја-ставрофора мр Предрага Шћепановића „Библијске основе саборности по Светом Ави Јустину и њихов утицај на српску породичну заједницу“ појавила се ових дана пред читаоцима. Књигу је публиковао Институт за српску културу из Никшића. Издавач је др Будимир Алексић, уредник издања је др Никола Маројевић, а рецензенти су др Радисав Маројевић и мр Александар Вујовић. Књига је објављена у години када се обиљежава 130 година од рођења и 45 година од смрти Светог Јустина Ћелијског. Шћепановић је књигу посветио почившим ученицима аве Јустина - митрополиту Амфилохију и владици Атанасију, као и игуманији Манастира Свете Ћелије код Ваљева мати Гликерији.

Како у тексту насловљеном „Преподобни Јустин Ћелијски учитељ и савјест Српске цркве и народа“ пише проф. мр Вујовић, Шћепановићева књига једно је од оних „духовних блага којим се небо купује“ и задобија. Књига је подијељена у два дијела. У првом је обрађено питање саборности по учењу Св. Јустина, као централно питање у православљу, а у другом се обрађује тема српске породичне заједнице, њен постанак, историјски развој и саборност као духовној водиљи, која је у наше вријеме пред озбиљним изазовима, наводи мр Вујовић. Посебно истиче да аутор књиге указује да су Света Троица на савршен начин остварен идеал саборности.

– Значај ове књиге огледа се у томе што је Шћепановић обрађујући тему саборности по савременом учитељу Цркве Преподобном Јустину Ћелијском, обрадио и теме саборности, као једно од својстава православне Цркве. Поред њих у раду су обрађене и теме заједништва у првој хришћанској заједници, анализирана је и српска породична заједница као последица саборног живота српског народа, како је општајала српска породица под турском окупацијом и у организовању обновљене српске државе 1804. године. Обрађене су и теме патријархалне економске организације као вид саборности, а то су моба, позајмица, спрег, затим библијски мотиви у српској књижевности, и како је српска породица описана у дјелима српских приповједача и у народној књижевности, духовни и економски утицаји економских система. Једно од поглавља књиге обрађује и тему добровољне саборности или наметнуте колективизације у српској породици после Другог свјетског рата - пише мр Вујовић, између осталог

Рецензент истиче и да је битно што је Шћепановић успио да пружи одговор који су то духовно-идеолошки изазови (на првом мјесту социјализам, капитализам, индивидуализам, секуларизам) утицали на саборну свијест српског народа и породице и успјели да је преобрате у индивидуалну, егистичку. **Ж.Ј.**

ТРГ ПЈЕСНИКА У БУДВИ

„Канон потиштеног ума“

На Тргу пјесника вечерас (16.8) се наставља књижевни програм фестивала „Град театар“ гостовањем Филипа Грбића. Он ће публици од 21 час представити свој трећи роман „Канон потиштеног ума“. Модератор вечери је Игор Перишић, теоретичар

књижевности и књижевни критичар. – „Канон потиштеног ума“ виртуозан је роман, чија ће меланхолично-апокалиптична канонада задуго одјекивати оронулим здањем српске књижевности - записао је Мирко Јовановић. **Ж.Ј.**

У КУЋИ РИСТА РАТКОВИЋА У БИЈЕЛОМ ПОЉУ ПРОМОВИСАНА КЊИГА ЛЕЈЛЕ ВЕСКОВИЋ

Субверзија политичке моћи путем књижевности

Жељела сам да урадим нешто што је везано за јужнословенску књижевност и да тражим ауторе који су били субверзивни, казала је Лејла Весковић

У дворишту куће Риста Ратковића у Бијелом Пољу одржана је промоција књиге „Субверзија политичке моћи у Југославији 1970-1990 - књижевност и поп култура“ Бјелопољке **Лејле Весковић**, која је професорка на Универзитету у Охају у Америци.

Како је Весковић казала, књига је њена докторска дисертација коју је радила на Универзитету у Сарајеву.

– Жељела сам да урадим нешто што је везано за јужнословенску књижевност и да тражим ауторе који су били субверзивни. Мислила сам читајући литературу да су то неки наши писци као што су Селимовић и Киш, а након бољег проучавања нашла сам низ сличности између програма Комунистичке партије и стварања аутора из тога периода. Прешла сам да тражим субверзивне писце и нашла да су то писци националног реализма. То је дио критичке књижевности, међу њима **Данко Поповић**, са чувеном књигом „Краљ Милутин“, затим „Нож“ **Вука Драшковића**, као и „Време зла“ и „Време смрти“ **Добрице Ћосића**. То су били писци који су имали наратив који је био субверзиван у односу на оно што је била нека званична комунистичка линија из

Са промоције

тог периода - напомиње Весковић.

Као субверзивни у том периоду, додаје она, показали су се и књижевници који су писали такозвану „џинс прозу“.

– Нашла сам даље и на друге писце који су створили жанр који је познат као „џинс проза“, и који су радили за популарну културу, за омладинске ритуале. Наравно ван политике. То су **Антун Шољан**, **Алојз Мајетић**, **Горан Трибусон**... Видјела сам њихову визуру и позицију у комунистичком систему, увидјела да ли су били алтернатива власти или су им опонирали. Или су били слични.

Они су подржавали тржишне односе у култури, а КП рекла је да је против таквих капиталистичких односа. Казали су да је то фаза која ће морати да се превазиђе. Али, то су били аутори који су толерисани, и који су прозападне обрасце са запада уносили у Југославију и радили ипак слободно. Нијесу их сматрали у власти за озбиљну пријетњу систему - казала је Весковић.

Ово је њено лично истраживање, обзиром да је, како наводи, дио генерацијске трауме у распаду бивше Југославије.

– Жељела сам да видим да ли је заувјек пропала

Југославија, да ли је по сваку цијену требала да се сачува, да ли је било нешто што је било прогресивно и врхунац нашег културног цивилизацијског развоја? Или је престала да буде прогресивна и с правом се распала? На крају је ово мој лични пут да самој себи дам одговоре на та питања. Да све подијелим са људима којима је ово интересантна тема, у историјско-политичким контекстима - казала је Весковић.

О књизи су поред ауторке говорили проф. др. **Драган Дошљак** и књижевник **Кемал Мусић**.

М.Н.

„БАРСКИ ЛЪТОПИС“ - КОНЦЕРТ ЈЕЛИЦЕ МИЈАНОВИЋ

Атрактивно и професионалцима и аматерима

Гитаристкиња Јелица Мијановић након дужег времена одржала је концерте у Црној Гори, и то управо у оквиру музичких програма „Барског летописа“ и Гитар арт самер феста у Херцег Новом.

Ова црногорска умјетница, која већ двије године живи и ствара у Торонту, представила се концертом насловљеним „Meridians - Guitar Music From Six Continents“, у Цркви Свете Венеранде у Старом Бару, наводи фестивалска прес служба. Концертни репертоар чинила су дјела аутора који су се нашли и на њеном солистичком албуму, па је публика могла чути композиције Francesca Canove de Milano, Golfama Khayama, Patricka Rouxa, Душана Богдановића, Richarda Charltona, Kevina Munyia и других. Како је навела Мијановић, овим репертоаром хтјела је показати колико је гитара свестрана међу класичним инструментима.

– Иако често свирамо дјела чувених композитора из Европе, Сјеверне Америке, ту и тамо Јужне Америке, јако ријетко су на програму дјела из Азије, Африке, Аустралије. Стилски, не губимо много али на мом репертоару су, ипак, била и дјела из Ирана, Хонг Конга, Кеније... хтјела сам да покажем ту различитост, разноврсност... Уз то, ови концерти треба да имају и едукативан карактер, у смислу да неко ко одслуша мој концерт пожели да поново пође да слуша гитару. И за професионалне гитаристе, којих је било у публици, интересантније је да слушају нешто ново, него уобичајена ремек-дјела барока или романтичне гитаре. Програм је, дакле, атрактиван, одговара и професионалцима и аматерској публици што ми је и био циљ - рекла је Мијановић.

Гитаристкиња била је задовољна простором у коме је свирала, а још више публи-

Јелица Мијановић

ком, неспоредношћу и одговором на њено извођење.

– Класични музичари нас не подучавају довољно о свим аспектима наше каријере. Ми се фокусирамо на дјела, цијела наша едукација је на дјелима и на теоретским анализама, док је контакт са публиком нешто што је примарно за умјетнике других музичких жанрова. Ја још нисам проникла у тајне односа

са публиком али ми, временом, постаје јасно да не дугујем ништа композиторима већ публици која је овдје због мене. Класика мора активно да се слуша, за класику је неопходно да и публика уложи одређени напор - навела је Мијановић.

Након наступа у Црној Гори, Мијановић је отпутовала за Њемачку, гдје ће снимати за „Siccas Guitars“. **Д.С.**